ГОД. I. ЯМБОЛЪ, 29 ФЕВРУАРИЙ 1924 ГОД. БРОЙ 39.

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-икономически новини.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“ — Марангозовъ — Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.

Отдѣленъ брой 1·50 лева.

ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и имении дни по 50 л., за скръбни — 100 лева

Официални обявления по 2·50 лв. на □ с. м. Сѫдебнитѣ пристави плащатъ по 1·50 лева на дума.

Търговски — по споразумение.

За хроникиране — 5 лева на редъ.

Всичко въ предплата.

Рѫкописи не се връщатъ.

Вестници и общественъ животъ въ провинцията и Ямболъ.

Днесъ е епохата на демокрацията. Отъ нейно име и за ней на смѣтка се вършатъ еволюциитѣ и революциитѣ.

Поради това всѣки и всички, които считатъ себе си за призвани да сѫ изразители на по-голѣми или по малки срѣди отъ хора и асоциации, се обясняватъ устно и писменно съ тия срѣди и прониквайки въ тежненията и аспирациитѣ имъ, ставатъ идеолози на голѣми или малки обществени течения Между многото средства за общуване, едно отъ най-ефикаснитѣ днесъ е вестника.

Въ чужбина има вестници, влиянията на които се равняватъ съ силата на най-могѫщитѣ държави. Вестницитѣ възвеличаватъ или провалятъ идеи, хора и цѣли държави.

Затуй и у насъ вестникарството е земало широки размѣри, безъ да е извоювало до сега правото на претенции, каквито чуждата журналистика е постигнала за себе си.

Освенъ софийската преса, която е израстнала като не малъкъ факторъ въ обществения ни животъ, и провинцията бърза. Тая последнята брои около 200 вестници, които се пласиратъ въ районитѣ на градоветѣ, кѫдето се издаватъ. Влиянията имъ — да сѫ изразители на срѣдитѣ, между които намиратъ подрѫжката си, не съответствуватъ на ролитѣ, съ които тѣ се считатъ нагърбени. Повечето отъ тѣхъ хроникиратъ случки и партиенъ животъ, безъ да навлизатъ въ сложноститѣ на затруднениягa му въ, неговитѣ разностранни прояви. Явявайки се по веднажъ презъ седмицата, почти всички сѫ блѣди, поради главната причина, че повечето отъ третиранията имъ материалъ е изъ всеобщия ни болезненъ, но повърхностно разглежданъ животъ.

Като се прибави къмъ това издребняването въ лични ежби, чийто вирене въ провинцията е изобилно поради липса на идеи, а съ изобилие на амбиции и капризни претенции, — ще може да се обяснятъ не малко отъ причинитѣ за недостатъчната сериозность на многочисленитѣ по количество вестнични имена, безъ повечето отъ тѣхъ да отговарятъ на елементарнитѣ условия — да изпълняватъ ролята на обществени хроникьори на всички видове събития, засѣгащи обществото, между което вестника се пласира.

Повечето отъ тѣхъ не търсятъ четци, на които да поднесатъ подлежащъ за разискване общественъ въпросъ, но ползувайки се отъ формата на името *«вестникъ»*, третиратъ главно обявления. Не че последнитѣ не сѫ необходимость да диша даденъ вестникъ и не че реклaмата не е отъ полза за поминъка и търговията Когато, обаче, вестника е съ главната цель да търси безъ изборъ на средства само реклами и вмѣсто съ обществени въпроси, си туря за задача съ безчестни средства да се добира до приходи отъ незаконни и неморални сдѣлки, за да деморализира всѣко лице, мѣсто и учреждение, съ които се сношава за тая цель, такъвъ вестникъ, нѣма право да сѫществува, а рѫководителитѣ на такъвъ типъ листове, трѣбва да се отстраняватъ съ сѣящата си поквара.

Такъвъ типиченъ случай има въ Ямболъ. Вестникъ *«Тунжа»* започна преди 5 год. съ скромность и честь, подпомаганъ (или по право — изцѣло списванъ) отъ нѣколко истински ветерани на обществено и литературно будене. Началото е било — както въ последствие пролича — афишъ за наивния тунджанецъ, за да се преустрои тоя сѫщи вестникъ въ органъ за поквара.

Стопанина му е абсолютно безъ никаква мисъль по какъвто и да е въпросъ. Неговъ дългогодишенъ съдѣйникъ е Никола Върховски.

Издавайки вестника си отъ 5 години, тѣ сѫ се спирали главно на тарифитѣ за обявленията си. Спре ли се човѣкъ да прелиства годишнинитѣ му и вгледа ли се отдѣсно до голѣмитѣ букви **ТУНЖА,** ще види въ различнитѣ броеве различни цени, но не поради това, че живота е заскъпвалъ или поевтинявалъ, а съвършено по други мотиви. Примѣръ: . . . *«по 1·50 лева на дума»; «по 2·00 лева на дума»; «по 30 стот. на дума»; «по 20 ст на дума»;* и т. н.

Въ последния му брой е напечатано писмо до тукашния сѫдебенъ приставъ, съ което го уведомява, че ще печата обявленията му по 20 ст. на дума.

Всичко това е отлично, ако въ действителность така се свършаа.

Обаче, какво стои задъ тия афиши? Една ревизия на много отъ дѣлата при сѫдебнитѣ пристави, кѫдето сѫ пришити броеве отъ тоя вестникъ, ще констатира, че сѫщия брой, въ който за публиката е казано: *«по 30 ст. на дума»*, въ пришития къмъ дѣлото фалшивициранъ брой, думата «30 или 20 ст» е замѣнено съ по 10—15—20 пѫти по наедро!

Като се прибави къмъ това, че често пѫти сѫ издавани съ по 3—4000 думи съ тоя родъ обявления на сѫдебнитѣ пристави, квитанциитѣ по които за всѣки брой сѫ подъ или надъ 10,000 лева, ще се разбере, коя е сѫщностьта и кои сѫ целитѣ на в. Тунжа и защо той съ появяването на в. *«Тракиецъ»* започна в. *«Тракийски новини»* съ миазми, каквито никоя хартия не би понесла, освенъ въ гр. Ямболъ и защо и до днесъ в. *«Тунжа»* се изпраща на мнозина безплатно отъ преди 5 години, безъ да се е обадилъ за абонаментъ.

Въ броя си отъ 22 т. м. софийския журналъ *Слово* съ подлистника си *«Проблемитѣ на демокрацията»* привежда цитата: *«И комунистътъ и дружбашътъ сѫ якобинци, ала съ тая разлика: първия е морално лудъ — той се възмущава отъ всѣка неправда, макаръ и да е готовъ самичакъ да я върши; а вториятъ е морално тжпъ — той е равнодушенъ къмъ страданията и мѫкитѣ на другитѣ»*

Ако това е действителность по отношение на комуниста и дружбаша, не следва ли сѫщитѣ качества да се приписватъ и на другитѣ политически формации у насъ, понеже какъ другояче би израстнало това грамадно количество отъ морална дезорганизация, щомъ буржуазната идеалогия е била по-солидна и по добре организирана на реална българска почва, а не фиктивно, какъвто е като че ли цѣлия политически строй у насъ.

Поради туй не само въ провинцията, но и въ столицата се издаватъ журнали, идейнитѣ вдъхновления на които сѫ идентични съ тия отъ типа на в. Тунжа въ Ямболъ. Ако човѣкъ разгледа последнитѣ броеве на тоя културтрегеръ по Тунджанско, ще види, че само за едно отъ обявленията си, дадено отъ Ямбол землед синдикатъ, той ще е изрѣзалъ квитанция за 1640 лв. Познавашъ правитѣ на редактора, човѣкъ не може да не допустне, че тая сума не ще да е влѣзла изцѣло въ касата на редакцията на в. *Тунжа*.

Въ тая реклама г. Г. Козловски е подписанъ като председатель на контроленъ съветъ. Пита се: не е ли за предпочитане отъ г. Кузловски приписаното му невежество да е толерирало тоя контролъ, отколкото претендираното съзнание. Защото, приеме ли се последното положение, това съзнание предполага злоупотрѣбление, въ каквото никой не би обвинилъ идейния съратникъ за кооперативенъ подемъ г. Козловски.

А като г. Козловски не сѫ малцина въ Ямболъ и другаде.

Липсата на контингентъ отъ реална свързвателна интелигенция между управницитѣ горе и простичкия работенъ народъ долу е причина на страннитѣ отношения на управници и управлявани.

С. Т.

СВОБОДНА ТРИБУНА.

Н. Савовъ.

СОФИЯ. НАРОДНО СЪБРАНИЕ.

ПИСМО ДО ПРИЯТЕЛИТѢ МИ.

Драги приятели,

Обещахме си, че макаръ и далечъ единъ отъ други, ще се разбираме. И азъ изпълнявамъ своего обѣщание, идвамъ всѣки две три седмици да си поговоримъ. Сега Ви пиша. Но Вие не ми пишете, собствено писма получавамъ, но тѣ се отнасятъ само до лични въпроси — назначения, премѣствания, ходатайства и пр. По общественъ въпросъ никой не ми пише, а и като дойда тамъ малцина ми говорятъ. А бѣше време — недавнашно, хубаво време, когато само обществени въпроси разглеждахме. За тѣхъ ще се отнася писмото ми.

Мои приятели,

Вие сте отъ разни партии. Васъ често обединява само доброто чувство къмъ менъ, а политиката разединява. Азъ бихъ желалъ да е обратного: политиката, като общо начало, за доброто на страната и народа ни да Ви свързва въ едно недѣлимо цѣло.

Въ тая изтерзана страна ще дойде ли день да мислимъ предимно за нея, да различаваме дребното отъ условното за единението по голѣмитѣ политически въпроси?

Страната и политическитѣ дѣятели преживѣха недавна тежки дни. Днесъ спомена угасна. Ние сме готови да се нахвърлимъ въ фракционни борби. Кого ще ползува това?

Приятели,

Предъ менъ е тайния позивъ на Комунист. партия (т. с., издаденъ декемврий 1923 год. той свършва: „Сдружени земледѣлци, спасете съюза си. Комунистическата партия е била съ Васъ и ще бѫде съ Васъ“.

Прави се ценното признание, че комуниститѣ бѣха съ Стамболийски — бѣха му вѣрнитѣ псета, но не ни е до миналото. Его то настоящето.

И ние виждаме рѫка за рѫка — онова що бѣ тикнало България надъ пропасть заедно съ онова що бѣ готово да я запали цѣла. Приятелю, помисли! Ако ти си убеденъ, че доброто е въ комунизма — или при него, но ако си убеденъ, че това е зло, решително стой на своего мѣсто. Стоишь ли инертенъ — ти правишъ най голѣмото зло: наблюдавашъ комунизма безъ да направлявашъ общественото развитие така, щото прѣхода къмъ новото да стане по леко и безъ кървави сътресения.

Приятели,

Комуниститѣ заявяватъ: „Научихме какво ни трѣбва за втория септемврий и ще се подготвимъ“ (позивъ отъ януарий 1924 год.) А въ това време ние резоньорствуваме и споримъ да се влеемъ ли, да се слеемъ ли или да извикаме буридановото магаре да реши въпроса — на кѫдѣ.

За менъ е ясно, че срещу единното действие на комунисти и дружбаши, така ярко подчертано на 18 ноемврий, въ камарата сега, и най-после въ позивитѣ — налага се обединението подъ едно знаме на всички демократични сили на България. Че това обединение, сливане, вливане или както щете го наречете, не ще стане механично, мигновено и безболезнено — зная, *но то трѣбва да стане*. Ако не стане, демокрацията въ България ще преживѣе тежки, много тежки дни.

Приятели демократи,

Вие най-много трѣбва да искате сливането. Къмъ това Ви зове VIII партиенъ конгресъ, Висшия Партиенъ Съветъ отъ юний 1923 год., партиитѣ на централнитѣ бюра върху спогодбата на 10. VIII 1923 г. и Вашето съзнание на истински демократи; че само мощнитѣ широки организации могатъ да претендиратъ за действително демократично управление. Вие трѣбва да искате сливането въ една *единна* партия, защото сте най-мощната организация по духъ и по брой и легко ще дадете окраска на тая партия. Да се боятъ слабитѣ! Коалиция ли ще предпочетете, та нали знаемъ капризитѣ на нашитѣ коалиции? А освенъ това нали намъ най силнитѣ въ ямболско ни дадоха трето мѣсто? Къмъ това ли трѣбва да се стремимъ?

Но смущаватъ Ви съ въпроса — сѫществува ли организацията ни. Тя ни била мила сега — Вѣрно е, че едно нѣщо трѣбва да го загубимъ, за да го оценимъ. Вѣрно е, че за организацията днесъ ще плачатъ и тѣзи, които никакъ не сѫ мислили за нея. Но въ що се състои организацията? Въ що проявяване своя животъ? Свикватъ я само, когато не могатъ безъ нея: изборитѣ. А все пакъ тя сѫществува. Отъ година не сѫ събирали членски вноски — и все пакъ има организация. *Като по магия тя възкръсва всѣки пѫть кога я повикатъ.* Значи има нѣщо духовно, нѣщо неосезаемо, което свързва тѣзи стотици хора. Това е духа — партийния духъ. И тукъ му е мѣстото да признаемъ голѣмата заслуга на нашия организаторъ г. Арабаджиевъ, но и сѫщевремено да го успокоимъ, че дѣлото му не ще заглъхне току така. Духа, който главно и почти изключително съставлява организацията днесъ или вчера — ще бѫде и утрѣ. Напразни сѫ опасенията отъ формулитѣ съ протоколитѣ. Организацията честно трѣбва да изпълни своя дългъ на партийна единица: да съдействува за сливането и да ликвидира. Последния ѝ актъ ще бѫде ликвидацията, вѣроятно въ едно близко врѣме следъ конгреса на Демократическия Сговоръ. Но това ще бѫде последния ѝ формаленъ актъ: духовно тя ще преживѣе сливането. Въ това съмъ напълно убеденъ. Затова твърдя, че ще живѣятъ вестницитѣ като „Радикалъ“, „Прѣпорецъ“ и пр.

Драги приятели,

За сега азъ завършвамъ писмото си. Пакъ ще си приказваме. По главното е да се съгласимъ, че ще говоримъ по обществени въпроси. Спрете, моля, съ лични молби. И менъ ме не слушатъ горѣ. Всичко не е възможно, а и това което е законно, мѫчно се получава. Това е голѣмия дефектъ на днешното управление: има една двоинственость непобѣдима за сега. Да се надѣваме, тя ще бѫде премахната, когато се изгради новата партия*).

*) Б. Р. Писмото бѣ наредено за миналия брой, но поради липса на мѣсто се отложи за днесъ. Макаръ и забавено, писмото си остава съ своята стойность и значение. Завчера г. Савовъ предалъ по телефона да не се помѣства, като закъснѣло. Той, вѣроятно, е огорченъ отъ тая постѫпка на редакцията. Едновременно съ него редакцията е дважъ огорчена, поради липсата на материално съзнание, че вестника трѣбва да се издържа. До като въ Габрово габровци отъ София или въ Габрово изпращатъ често на своя в. «Родолюбецъ» по 1, 2 или три хиляди листа хартия, както напримѣръ съобщава съ броя си отъ 23 т. м. или както другъ пѫть за 2, 3 и петь хиляди лева, въ Ямболъ и учрежденията бѣгатъ съ обявленията си отъ «Тракиецъ», а едно голѣмо количество отъ просветени ямболци — търговци, индустриялци и други видни лица — го надписватъ «обратно въ редакцията».

Тая тема не е твърде за предъ хора.

Може би затуй отколе години въ Габрово свѣтятъ съ електрика и е Манчестеръ на България, а въ Ямболъ газятъ каль и е Патагония на Балканитѣ

Тѣзи сѫ причинитѣ, по които се забави напечатването писмото на г. Савова и тѣ сѫ сѫщитѣ по които на много материалъ съ високо обществено значение, отдавна постѫпалъ въ редакцията, не може да се даде мѣсто.

Общественитѣ работи заедно съ пожеланията изискватъ и материални средства. Неподържанъ вестникъ става *вестниченъ* листъ като «Тунжа», а подържанъ — реаленъ и искренъ изразитель на обществото.

ОПРОВЕРЖЕНИЕ

отъ

ГУРКО Г. КОЗЛОВСКИ.

Дословния му текстъ е, както следва:

Въ брой 36—37 на вестника Ви е помѣстено антрифиле, въ което се засяга моята скромна личность. Въ интереса на истината, азъ съмъ принуденъ да кажа нѣколко думи.

Въ клона не е постѫпвало запитване или съобщение по проектирания кооперативенъ курсъ нито отъ Министерството на Земледѣлието, нито отъ Централното у

правление на банката ни. Така щото това, на което е основано антрефилето Ви, отъ само себе си пада. Обаче, считамъ за скроменъ общественъ дългъ да добавя, че получихъ по въпросния курсъ отворено писмо отъ единъ вишъ чиновникъ при Централното Управление на банката ни, въ което ми се задаваха нѣколко въпроса по тоя курсъ. Въпроситѣ и моитѣ отговори на тѣхъ, излагамъ по-доле, дума по дума, тъй както сж въ самитѣ оригинали. Предварително трѣбва да забележа, че инициативата произлизаше отъ тукашната Популярна банка, кждето всичко по тоя курсъ се приготовлява. Следва изложението:

„Г-нъ Козловски... отговорете ВЕДНАГА: колко курсисти има готови, има ли данни, че тѣ ще се предадътъ на кооперативна работа, готово ли е помѣщението. Изработена ли е програмата за материята, която ще се предаде. Кои сж лекторитѣ, за кои предмети и по колко часа..."

Ето и самитѣ отговори:

„1. Отидохъ при директора на Популярната банка и той ми каза, че нѣма никакви готови курсисти.

2. Има ли данни, че тѣ ще се предадътъ на кооперативна работа? Щомъ не се знаятъ курсиститѣ, не може да се отговори на тоя въпросъ.

3. Готово ли е помѣщението? То е готово — на третия, още неразграденъ, етажъ на Популярната банка. Иначе е добро, само че въ студено време мжчно ще се стопли. Сега има една печка, но има дупки за още нѣколко печки, белкимъ така ще се стопли. Азъ мисля, че тоя въпросъ е последенъ за разрешаване. Стига да стане курса, тая работа лесно ще се уреди.

4. Програмата е скицирана и не пълна. Искахъ да си взема преписъ отъ нея, но директорътъ не ми да де, безъ да можа да отгатна защо — види се стесняваше се отъ непълнотата й. Даде ми само точки отъ нея. Тѣ сж: (излагатъ се).

5. Лектори: Нефтяновъ, Г. х. Михалевъ, Козловски, директорътъ на Народната банка (той още и до днесъ не е питанъ съгласенъ ли е) и нѣкой адвокатъ юристъ.

Мисля, че на такъвъ курсъ нѣма да имаме курсисти отъ селата, защото работата не е подготвена, а отъ сега нататъкъ да се готви е късно. Чакатъ да се оправи времето и да сеятъ, защото тая есень не можаха да засѣятъ много. Възможно е да се намѣри нѣкой и другъ да дойде, ако околийския началникъ разпрати окржжно по селата, щото всѣка община да изпрати по единъ курсистъ".

Прочее, писаното антрефиле е невѣрно. Причинитѣ да се осуети кооперативния курсъ не сж моята недоученость, невежество и пр., а види се ще сж причини доста уважителни по преценката на Министерството на Земледѣлието или централното управление на банката ни.

Колкото се отнася до закачкитѣ до мене, оставамъ ги за смѣтка на писача, а пъкъ бележката на редакцията къмъ антрефилето, гя сждържа изопачена истина до неузнаваемость.

Моля дайте мѣсто на горнитѣ редове въ предстоящия брой на вестника Ви.

Ямболъ, 16 февруарий 1924 г.

Съ почитание: Г. Г. КОЗЛОВСКИ

Б. Р. Самото опровержение потвърдява немалко отъ изнесеното срещу г. Козловски. Ако въ нѣкой следующъ брой остане мѣсто, ще изтъкнемъ не малко отрицателности въ опровергаванитѣ горе и въ други незасѣгнати до сега работи и постжпки на г. Козловски, разбира се, че тѣ ще сж въ свръзка съ района, кждето г. Козловски се противопоставя на обществени начинания.

ХРОНИКА.

По водоснабдяването и електрическото осветление на града общината ни пише:

Съгласно чл. 8 отъ договора между общината и инженеръ Ев. Стефановъ, относно изработването проекта за водоснабдяването и електрическото осветление на гр. Ямболъ, срока е 6 месеца, считанъ отъ датата на подписване договора.

Този срокъ изтече на 21 того, безъ да е можалъ инженеръ Ев. Стефановъ да представи завършена работата си, поради тежка болесть и други уважителни причини.

Понеже чл. 15 отъ договора гласи, че „ако инженеръ Ев. Стефановъ закъснѣе, безъ уважителни причини (болесть или друга непреодолима сила), то той се глобява за всѣки закъснѣлъ день съ по 200 лева", постжпило е въ общината заявление за продължаване срока съ 2 месеца, вследствие на което общината е продължила срока до 21 априлъ т. г., намирайки изложенитѣ причини за напълно основателни.

Съюзъ на сждиитѣ. На 1 мартъ, въ сжбота вечерьта, ямболскитѣ сждии и адвокати, числящи се къмъ съюза на сждиитѣ, ще дадатъ въ Военния клубъ въ града музикално танцувална вечеринка. Съ това тая корпорация въ Ямболъ туря началото на съюзената си професионална проява предъ общото гражданство на града.

Понеже тѣ сж гражданскитѣ тълкуватели на всички видове правови отношения между членоветѣ на разнообразния общественъ животъ, това тѣхно корпоративно проявяване буди потикъ и съзнание за напредъкъ.

Експедитивность по строежа на училища. Плановетѣ и смѣткитѣ по предстоящото строене на училища сж приготвени отъ градския архитектъ г. Гюлевъ.

Окржжния инженеръ г. В. Доневъ и окржжния архитектъ г нъ Ковачевъ сж били помолени да дойдатъ въ града да ги одобрятъ. Последнитѣ сж сторили това.

Председательтъ на училищното настоятелство г. Ив. Кермедчиевъ замина преди седмица съ плановетѣ подъ мишница за София, кждето, като се утвърдятъ, ще даде въ „Държавенъ Вестникъ" приготвеното обявление за произвеждане на търговетѣ.

Общия строежъ — 3 първоначални училища и 1 прогимназия ще костуватъ съгласно смѣткитѣ 6,400,000 лева. Само прогимназията — 3 милиона лева.

Есперанто. Миналата недѣля отъ 10 1/2 до 12 1/2 часа г. Дойчо Колевъ, началникъ на Ямболската гара, държа пропагандна беседа за езика *есперанто* предъ отбрана публика отъ млади интелигентни хора въ Ямболъ. Беседата се завърши съ единъ урокъ за изучаване на тоя изкуственъ, но естественъ езикъ, на който днесъ говорятъ много учени, просвѣтени и прости хора.

Понеже тоя езикъ е отъ голѣма полза за лица на народъ, който по напредъкъ е останалъ назадъ отъ общата европейска култура, какъвто е случая съ нашия, изучаването му е не малко належаще. Конгреса на есперантиститѣ ще се състои тая година презъ лѣтото въ Виена.

Желающитѣ да го изучатъ въ това късо време до тогава, за да присжтствуватъ на европейско събрание съ понятенъ за тѣхъ езикъ, могатъ да посочатъ адресите си до в. „Тракиецъ", който въ споразумение съ лектори на тоя езикъ, би устроилъ курсъ за изучаването му. Всѣки урокъ ще може да се преподава въ отдѣленъ напечатанъ екземпляръ и безъ да става нужда отъ събиране за устно преподаване, понеже езика нѣма особена фонетика, всѣки би следвалъ изучаването по напечатанитѣ уроци на брой не повече отъ 100 и костуващи отъ 3 до 5 лева въ зависимость отъ броя на курсиститѣ — абонати.

Изучи ли човѣкъ есперанто, ще може да вникне въ сжкровищнитѣ богатства на днешната култура.

Народенъ Университетъ. На 19 т. м. говори Д-ръ В. Диновъ на тема: *опасната възрасть у младежитѣ.*

Изтъкна се, че причината за множеството нервни разстройства е главно училищната система: не равномѣрното разпредѣление на умствената и физична дейность.

Онанизма, това е единъ порокъ, който води следъ себе си редица разстройства, венерическитѣ болести, алкоолизма, пушенето сж все бази на нервното разстройство.

Беседата имаше повече описателенъ характеръ и една беседа за начинитѣ на отстранението на горнитѣ пороци не ще бжде излишна.

Ученолюбивото читалище „Съгласие" въ града съобщава:

Драматическия курсъ при читалище „Съгласие", подъ ржководството на известния артистъ Антонъ Поповъ, основателя на нашия народенъ театъръ въ София, за идущата недѣля приготовлява драматично-литературна вечерь въ салона на читалището, прихода отъ която ще бжде началото на фонда „Театъръ Съгласие".

Общо годишно събрание на читалище „Съгласие" се свиква на 2 мартъ 10 часа преди обѣдъ съ дневенъ редъ, какъвто се практикува всѣка година на редовнитѣ събрания: отчетъ, изборъ на настоятелство и пр.

Плавателна Тунджа. До касапницитѣ се строи моторенъ кайкъ съ водоизмѣстимость 5,000 клгр. Секцията по Водитѣ въ Ямболъ произведе търгъ за доставка на дървенъ материалъ за постройка на шлюзи при Ханово и Пандаклий. Първата партида отъ тоя материалъ е доставенъ. Въ скоро време склада на г жа Чирпанлиева ще достави останалото количество.

Отъ г. Министра на Земледѣлието е изпратена заповѣдь, съ която се назначава комисия да опредѣли щетитѣ, ако произлѣзатъ такива, при почистване коритото отъ нѣколко бента по р. Тунджа и отъ всички дървета, които прѣчатъ за спокойно преминаване на плавателни сждове или сплавенъ материалъ.

Това става по искане на собственика на плавателностьта и сплавностьта на рѣка Тунджа, преотстжпена му отъ Върховния Съветъ по Водитѣ при Министерството на Земледѣлието за 25 години.

Презъ това лѣто коритото на Тунджа ще бжде почистено до степень щото и паткитѣ като плуватъ по нея, да не си дращятъ краката. Бента при Софуларе ще бжде сринатъ до дъно и ще се заличатъ и следитѣ отъ него.

Така ще се постжпи и съ още нѣколко бента.

Тогава присмѣхътъ на не малко хора ще засъхне по устнитѣ.

Тъй както ще се прочисти рѣчното корито, тъй ще изчезнатъ много хули. Вмѣсто тѣхъ не само адмирация ще се яви, но и обширни ползи, отъ които Ямболъ и беднитѣ изъ него ще спечелятъ. Тоя день е утрешенъ день. Всичко това е проста конструкция, която по цѣлъ свѣтъ се практикува, но която, за жалость на културното ниво, съ каквото се претендира, че се допираме до свѣта, у насъ не само се отказва, но й се противопоставятъ съ невѣроятни антитези.

Наредбитѣ на Министерството на Търговията противни на наредбитѣ на Министерството на Финанситѣ. Окржжното Бюро за мѣрки и теглилки е разпоредило до питиепродавцитѣ на дребно да се снабдятъ съ мѣрилки отъ 10 грама нагоре до 10 килограма. Акцизнитѣ власти отъ финансовото министерство забраняватъ продавачитѣ на дребно да продаватъ пития по 10 литри, третиращо се на едро и подлежащо на глоби.

Питиепродавцитѣ снабдятъ ли се съ мѣрилки отъ 10 литри — подлежатъ на глоба отъ акцизната власть; не се ли снабдятъ — пакъ глоба отъ властьта по мѣрки и теглилки. Това смѣшно положение излага авторитета на властьта и трѣбва да се корегира.

Задружния театъръ отъ София бѣ въ града и даде нѣколко спектакла предъ гражданството и учащитѣ се.

На 29 и 30 априлъ т. г. въ гр. Пловдивъ ще се състои втората конференция на ученицитѣ стенографи. Клона отъ учен. стенографенъ съюзъ „Габелсбергеръ" отъ града ни, който е единъ отъ първитѣ клонове въ съюза, ще участвува, като отъ сега сж взети мѣрки за изнасянето на нѣколко реферата.

Разкритъ трупъ на разбойникъ-главатаръ. На 24 февруарий т. г. е билъ намѣренъ заровенъ трупа на Ив Райковъ отъ с Инджекъ-Сарлий, главатаръ на разбойническа банда изъ Пандаклийско.

Предполага се, че убийството е последвало поради нѣкаква свада между разбойницитѣ.

За кинематографа.

Единъ малъкъ празникъ бѣ за ония, които обичатъ и ценятъ кино изкуството, представянето на двусерийния филмъ:

Жената на Фараона,

произведение на най-висша художествена техника и артистичность, кждето майстора — постановчикъ и художника — артистъ утвърждаватъ кинематографа като 7-о изкуство.

Тукъ му е мѣстото да споменемъ и впечатлението си, че най-после нашата публика, наситена на сензационни и криминални кино пиеси, почва да търси и намира наслаждение въ произведения като горнитѣ.

Паганини! ето единъ филмъ, който и безъ многото добри отзиви, само като се има предъ видъ, че се рисуватъ моменти изъ живота на великия артистъ, заслужава да се види.

Тоя филмъ, следъ като се задържа за дълго време на екрана изъ другитѣ градове, се представя и въ Ямболъ отъ 28 того до 2. III.

СПОРТЪ И ТУРИЗЪМЪ.

На 24 февруарий т. г. по случай агитационната седмица на Ю. Т. С е билъ делегиранъ члена отъ управителния съветъ на „Тунджа", който е реферирълъ на тема: *общение съ природата* предъ учащитѣ се отъ прогимназията. Не може освенъ да се благодари за услугитѣ на г нъ директора по случая.

Клонъ „Кабиле" отъ Б. Т. Д е устроилъ първата си танцувална вечеринка на 23 февруарий т. г. Въ тѣсенъ задушевенъ кржгъ поклоннинитѣ на природата сж прекарали нѣколко весели часове.

Печатница «Свѣтлина» — Ямболъ

ФЕЙЛЕТОНЪ.

ИЗЪ ПЕЧАТА.

Чета въ в. „*Зора*", че членътъ отъ касационния сждъ Георгиевъ билъ назначенъ за членъ на комисията по *антиконституционнитѣ закони при министерство то на правосждието.*

Смѣтамъ необходимо за несведущитѣ читатели следното кратко пояснение: антиконституционни закони при министерството на правосждието нѣма; има само антиконституционна, и антиправосждни, практики, — и тѣ, наистина, облаdаватъ силата на законъ, и дори си навличатъ прѣмнята на закона. Поради което, и въ хармония съ изтърваната отъ „Зора" фраза, можемъ да построимъ такова парадоксално опредѣление: „министерството на правосждието е онова сждебно мѣсто, — върховното въ страната, което има за мисия да въплощава правосждието, като го отрича, и да осжществява закона, като действува въ разрезъ съ постановленията му".

Сждиятъ вестникъ, — озаглавявайки го *„Убити съ брадви полицаи"*, — печата следното съобщение: „на 15 т. м., въ Урумникьой, анхиалска околия, сж били убити съ парабелни вистрели въ главата старшията полиц стражарь Ив. Василевъ и младшиятъ М. Тоневъ".

— Иначе казано: двамата полицаи били съсѣчени съ брадви, като били застреляни съ парабелъ.

По-специаленъ интересъ представлява тая новина на *«Епоха»*: „самоубила се е жителката на с. Езерово Христина Денчева; улики на престжпление нѣма". Действително: въ какво положение би се озовала следствената власть, ако се натъкнеше на обстоятелства, уличающи самоубилата се въ престжпно реализиране на постигната отъ нея резултатъ? каква мѣрка би следвало да се вземе за неотложнието й?

Чуждо на кърви, чуждо на ужаси, е днешното *«Утро»*. Съ спокойно любопитство погледътъ се спира върху редоветѣ, посветени на *«Човѣка-змия»*, — далеченъ чужденецъ, който умѣелъ да прегъва и вие снагата си като змия — О, азъ познавамъ сума нашенци, надарени съ не по-малко забележителна гъвкавость, — или липса, — на гръбнака! И „Утро" нѣма нужда да се оглежда тъй далеко, за да открие чудото, за което говори...

Винаги враждебна на всѣка сензация, *«Политика»* хроникира скромната смърть на Н. Стаменовъ отъ Видинъ 105-годишенъ, старъ радикалъ. — Его случая да се упо треби изразътъ: радикалъ отъ турско време!

«Тракиецъ» пъкъ се е нагърбилъ съ задачата да възстанови престижа на доктрината на великитѣ покойници Захарий Стояновъ и Ал. Стамболийски за всекомпетентната некомпетентность. Разгромявайки кръвожадно носителитѣ на белгийски докторски титли, г. С. Т, въ речения вестникъ отсжжда: „докторъ е само този, който може да излѣкува нѣкого". Иде ви на ума — нали? — безименниятъ славовишки овчарь, който, по хвалебното признание на самия пациентъ, излѣкувалъ отъ върто главие юношата Стамболийски, като му пусналъ малко кръвь отъ челото...

«Тунжа», обаче, — влюбена въ науката, умилено шепне, заедно съ Молиеровия благородникъ: „ah! la belle chose que la science!"... И науката на „Тунжа" ни научава, че Гърция на Аристида и на Перикла е била царство, и че въ това царство слабитѣ и болни деца били хвърляни отъ Тарпейската скала; по такъвъ начинъ, почтениятъ руснакъ Л. Лъвовски (защо не *Львовски или Лвовски*), чрезъ посредството на преводача си Фиксъ (държа басъ, че г. Хиксъ не е другъ, освенъ чистия българинъ Лъвовски), събаря легендата, съгласно съ която древна Гърция е била република, а Тарпейската скала е въ Римъ — и отъ нея се хвърляли осжденитѣ за предателство...

Все въ новия брой на „Тунжа", псевдонимътъ *R. O. d'Or* (вий ще си кажете: *Херодотъ!*) дава, подъ вида на разказъ — „Възпоминание", ребусъ за разкриване името на автора и на мѣстото на действието, — което *R. O. d'Or* поставя въ мистичния градъ Олаихна. Обърнете имената наопаки, и ще разберете, че *R. O. d'Or* е *Теодоръ* а Олаихна — *Анхиало!*... Дяволе: *съ бѣлата аба Тодоръ отъ Анхиало*, дето ще речеш — иди, та го улови!

А П С завършва тъй статията си *«Спорта и гражданството»* (кавичкитѣ сж въ самата „Тунжа"): *pra Patria est dum ludere videmur* — *макаръ за отечеството да изглежда игра.* Никой докторъ по латинска филология не би можълъ да дешифрира тоя латински текстъ, макаръ авторътъ да е вложилъ свой смисълъ въ него. При все това, безспорно е единствено вѣрния вкусъ къмъ латинскитѣ цитати... И, понеже — е въпросъ за вкусове, не остава освенъ да повторя известната латинска максима: *de vcusibus non est pirandum!*

Хамлетъ изъ К. Агачка околия.